

ABSTRAKT

Recentní publikované studie přináší nové informace o významném působení environmentálních činitelů, především znečištěného ovzduší v rozvoji akutního koronárního syndromu. Vedle dobře známých ovlivnitelných a neovlivnitelných rizikových faktorů je nutné se zaměřit na nekonvenční rizikové faktory. Cílem diplomové práce je zjistit, zda existuje statisticky významný vztah mezi dny, ve kterých byli zdravotnickou záchrannou službou na Mostecku ošetřeni pacienti s akutním koronárním syndromem typu STEMI a průměrnými denními koncentracemi polutantů v ovzduší (polétavý prach PM_{2,5} a PM₁₀, ozon, oxid dusnatý a oxid dusičitý) v sedmi předchozích dnech. Metodika výzkumu spočívá v retrospektivní observační analýze 116 pacientů s akutním infarktem myokardu v prostředí přednemocniční neodkladné péči a vlivu výše uvedených polutantů v ovzduší s využitím vyšších statistických metod. Výsledky prezentují v souborech ozonu a oxidu dusnatého signifikantní vliv efektu dne ($p=0.0283/0.0424$), pohlaví ($p=0.0216/0.0232$) a věku ($p=0.0008/0.0187$). Ačkoliv jsme v souborech ozonu a oxidu dusnatého našli statisticky významný vliv efektu dne, pohlaví a věku, je nutné dále pokračovat ve výzkumu většího statistického vzorku, abychom minimalizovali statistickou chybu, kterou může být zatížený náš výzkum.

Klíčová slova: akutní koronární syndrom, zdravotnická záchranná služba, znečištěné ovzduší